

[Otto March.]

dring af våbenloven. Lovens titel ændres til slet og ret våbenloven, og det kommer der sikkert ingen protester imod.

Da det har vist sig vanskeligt at vurdere, hvilke våben der falder ind under våbenlovens forbudsbestemmelser — et forhold, ombudsmanden har gjort opmærksom på — ønsker ministeren nu en adgang til administrativt at undtage våben over en vis alder fra lovens bestemmelser. Med andre ord: fremfor som hidtil at skulle foretage en mange gange vanskelig vurdering, afhængig af, om der fandtes gængs ammunition eller ej til et våben, søger man nu at opnå en klarere præcisering ved at indføre et alderskriterium. Nu er der hverken i ministerens fremsættelse eller i bemærkningerne til lovforslaget angivet nogen nærmere aldersgrænse, og det er vel forståeligt, for det kan være mere hensigtsmæssigt ikke at fastsætte samme aldersbestemmelse for alle arter af våben, og der kan vel også være et naturligt behov for senere at ændre reglerne under hensyn til indvundne erfaringer. Jeg giver altså gerne ministeren mulighed for gennem en bemyndigelse at få en klarere præcisering, som også ønsket af ombudsmanden.

Men jeg sætter et spørgsmålstegn ved administrationen af bemyndigelsen, som jeg forstår skal ligge i de enkelte politikredse. For at få givet våbentilladelse efter samme retningslinjer bør man lægge administrationen et centralt sted. Man har jo rigspolicehens tekniske afdeling, og dér har man en afdeling for våbenidentifikation; administrationen ville efter min mening ligge bedre her, og jeg tror også, det vil blive den billigste form for administration at lægge den centralt.

Ser vi nærmere på alderskriteriet som vurderingsgrundlag, da skal man nok være opmærksom på, at det vil betyde en lettelse i afgørelsen fremfor det hidtil brugte vurderingsgrundlag: gængs eller ikke gængs ammunition. Men vi kan vel nok forudse en vis modstand i våbeninteresserede kredse, for det er jo en kendsgerning, at flere nyere våben i dag er kendt lovlige på grund af, at der ikke findes gængs ammunition til dem. Hvis det nu bliver fremstillingsåret, man bruger som kriterium for vurderingen, kan der vel nok opstå uretfærdigheder, f. eks.

med det kendte gevær 89, der jo er fremstillet helt op til anden verdenskrig. I et sådant tilfælde må det vel nok være modelåret og ikke fremstillingsåret, der bliver afgørende. Men dette tilfælde viser igen, at det er meget vigtigt, at vurderingen foretages ét bestemt sted, sådan at man får ensartede afgørelser. I den forbindelse kan jeg også nævne, at man nogle steder godkender den meget kendte USA-karabin som jagtvåben, mens man i andre politikredse nægter godkendelse.

Det centrale i ministerens lovforslag er jo gebyrforslaget, der skulle give ca. 2 mill. kr. til dækning af politiets udgifter ved ekspedition af våbentilladelserne. Det finder jeg er en rimelig afgift, den er ministeren vel undt, særlig hvis ministeren kan leve op til en meget enkel administration gennem en stempelmærkeordning.

Det er som fremhævet ikke store ændringer, der her foreslås af våbenloven. Jeg tror, det kunne være formålstjenligt, at vi under udvalgsbehandlingen så på en række andre forhold vedrørende våbenloven. Med disse bemærkninger min anbefaling af forslaget.

Hans Toft: Selv om det forslag, vi i dag behandler vedrørende ændringer i våbenloven, kan se ret beskedent ud ved en umiddelbar betragtning, så kan der ikke herske tvivl om, at de bemyndigelser, som forslaget tillægger justitsministeren, i praksis vil kunne betyde store ændringer af de bestående forhold. I denne forbindelse tænker jeg ikke mindst på bemyndigelsen til at fastsætte gebyrer for våbentilladelsen.

Må jeg indledningsvis slå fast, at der ikke skal herske nogen tvivl om det konservative folkepartis opfattelse af, hvorvidt våbentilladelser er påkrævet. Det mener vi de er, ja, man kan vel karakterisere det som et fundamentalt krav fra befolkningen, at der hersker sikkerhed for, at ingen personer kommer i besiddelse af våben, hvis man ikke på forhånd kan nære tilstrækkelig tillid til, at disse våben ikke misbruges.

Ud fra den betragtning ser vi også med tilfredshed og velvilje på, at justitsministeren får en bemyndigelse til at gribe ind over for de omgængelsesmuligheder, der eksisterer i den nuværende lov, ved at ældre våben kopieres og således kan benyttes som skydevåben. Dog vil jeg gerne tilføje, at vi be-